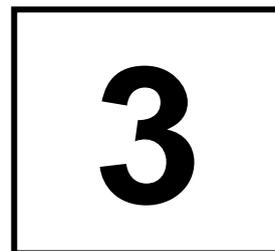

การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านกุดจาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ACTION RESEARCH TO DEVELOP THE STUDENTS' DISCIPLINE AT BAN KUT
CHAN SCHOOL UNDER THE SAKON NAKHON PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE
AREA OFFICE 3

ณัฐฉา บุญแสง*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์**

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อ 1) ศึกษาสภาพและปัญหาวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านกุดจาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 2) หาแนวทางในการพัฒนาวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านกุดจาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 3) ศึกษาผลของการพัฒนาวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านกุดจาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 กลุ่มเป้าหมาย จำแนกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้ร่วมวิจัย จำนวน 11 คน ประกอบด้วย ผู้วิจัย ครูหัวหน้างานปกครอง ครูที่ปรึกษา จำนวน 9 คน กลุ่มเป้าหมายในการพัฒนา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 167 คน และกลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 39 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน ตัวแทนนักเรียน จำนวน 18 คน ตัวแทนผู้ปกครอง จำนวน 18 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 2 คน โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การปฏิบัติการ การสังเกตการณ์ และการสะท้อนกลับ เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ ความก้าวหน้า

ผลการวิจัย พบว่า

1. สภาพและปัญหาวินัยนักเรียน ประกอบด้วย 2 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านสภาพวินัยนักเรียน พบว่า นักเรียนแต่งกายไม่ถูกระเบียบวินัยของโรงเรียน ไม่แสดงความเคารพ ครู ผู้ปกครอง ผู้มาเยี่ยมโรงเรียน มีพฤติกรรมด้านการแต่งกายและด้านการทำความเคารพอยู่ในระดับน้อย 2) ด้านปัญหาวินัยนักเรียน พบว่า นักเรียนไม่มีวินัยในตนเอง ผู้ปกครองไม่มีเวลาอบรมสั่งสอน ครูขาดการเอาใจใส่ดูแลนักเรียน นักเรียนเขินอายและไม่กล้าแสดงออก มีพฤติกรรมด้านการแต่งกายและด้านการทำความเคารพอยู่ในระดับน้อย

2. แนวทางในการพัฒนาวินัยนักเรียน มี 2 แนวทาง คือ 1. การจัดกิจกรรมพัฒนาวินัยนักเรียน ประกอบด้วย 4 กิจกรรม ดังนี้ 1.1) กิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียน 1.2) กิจกรรมการ อบรมนักเรียนหน้าเสาธง 1.3) กิจกรรมการยื่นรับ-ส่งนักเรียน 1.4) กิจกรรมโฮมรูม 2. การนิเทศภายใน

3. ผลของการพัฒนาวินัยนักเรียน ประกอบด้วย 2 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการแต่งกาย พบว่า นักเรียนแต่งกายถูกต้องตามระเบียบวินัยของโรงเรียน และมีพฤติกรรมด้านการแต่งกายอยู่ในระดับมาก 2) ด้านการทำความเคารพ พบว่า นักเรียนทำความเคารพครู ผู้ปกครอง ผู้มาเยี่ยมโรงเรียน ถูกต้องตามระเบียบวินัยของโรงเรียน และมีพฤติกรรมด้านการทำความเคารพอยู่ในระดับมาก

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

** คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to investigate the state and the problems of the students discipline at Ban Kut Chan school under the Sakon Nakhon Primary Educational Service Area office 3, 2) to find out a guideline for developing the students discipline at Ban Kut Chan school under the Sakon Nakhon Primary Educational Service Area office 3, 3) to investigate the evaluation of developing the students discipline at Ban Kut Chan school under the office of Sakon Nakhon Primary Educational Service Area 3. The target group of this research was divided into 3 groups. The first group is consisted of researcher, head of administration section, and 9 advisors. The second group is consisted of 167 students in Prathom Suksa 1–3. The third group is consisted of administrator, 18 representative students, 18 representative parents, and 2 school's committee. There are four stage of action research in this research ; 1) planning, 2) action, 3) observation, and 4) reflection. The instrument used in this research were 1) observation form, 2) the interview form, and 3) questionnaire. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation and progress percentage.

The results of this study were as follows :

1. The state and problems of the students discipline consisted of 2 aspect;
 - 1.1 state of students discipline aspect found that the students were not following the school regulation, no respect to teachers and visitors. Their behaviors in wearing and senior respect were low level.
 - 1.2 problem of students discipline found that they don't have discipline. Their parents don't have time to give guidance them. They were lacked of empathy from their teachers. They were shy to express themselves. Their behaviors in wearing and senior respect were low level.
2. The guideline for developing the students discipline has 2 ways;
 - 2.1 activities of students discipline development are consisted of 4 activities (house visiting activity, cultivation activity, transfer activity, and homeroom activity).
 - 2.2 Supervision.
3. The follow-up and evaluation of students discipline consisted of 2 aspects;
 - 3.1 Wearing aspect found that the students were following the school regulation. Their behavior in wearing was high level.
 - 3.2 Senior respect aspect found that the students were respect to teacher, senior, parent, and visitor. The students were following the school regulation. Their behavior in senior respect was high level.

ภูมิหลัง

สังคมไทยมีความสับสนวุ่นวายเช่นเดียวกับสังคมทุกส่วนของโลก การเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดดในเกือบทุกมิติ ทั้งด้าน เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม การเมืองการปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลของความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การสื่อสารนับเป็นปัจจัยสำคัญทำให้โลกไร้พรมแดนเกิดการหลั่งไหลของข้อมูลข่าวสารทั้งทางบวกและทางลบ ซึ่งนับวันยิ่งทวีความ ซับซ้อนและรุนแรงมากขึ้น ปรากฏการณ์ดังกล่าวส่งผลกระทบต่อวิถีการดำรง ชีวิตของบุคคลอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ก่อให้เกิดปัญหา นานัปการ โดยเฉพาะต่อเด็กและเยาวชนในวัยรุ่นซึ่งนิยมการเลียนแบบบุคคลหรือดาราที่ตนเองสนใจ กระทรวงศึกษาธิการตระหนัก ในความจำเป็นเร่งด่วนในการสร้างภูมิคุ้มกันและพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนไทยในสังคมให้สามารถดำรงชีวิตด้วยวิถีแห่งปัญญาใช้ ชีวิตอย่างมีคุณค่าทั้งต่อตนเอง ต่อสังคม และปลอดภัยจากวิกฤติที่มโหฬาร (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 3) ดังนั้นโลกในอนาคตจึง เป็นโลกของสังคมแห่งความรู้ที่เน้นคุณภาพของการบริการและด้วยคุณภาพของผลผลิตจากระบบการศึกษาอยู่ในระดับที่ยังไม่เป็นที่น่า

พอใจ เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะระบบการศึกษาไทยยังไม่อยู่ในฐานะที่จะสร้างคนที่มีคุณภาพได้ หากประเทศไทยประสงค์จะพัฒนาคนให้มีปัญญา คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ให้กระบวนการเรียนรู้สัมพันธ์กับวิถีชีวิตจริง เพื่อแก้ปัญหาความยากจน ปัญหาอื่นๆ และอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรีในสังคมโลกจำเป็นต้องสร้างพื้นฐานด้วยการพัฒนาคุณภาพการศึกษา (พนม พงษ์ไพบูลย์ และคณะ. 2546:319)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 1,2) มาตรา 80 (3) ได้กำหนดนโยบายพื้นฐานของรัฐโดยต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการศึกษาคือ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมจัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติ จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก รวมทั้งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกของความเป็นไทย มีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองแบบระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (กระทรวงมหาดไทย. 2554 : 68) และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีผลทำให้เกิดการปฏิรูปการศึกษา โดยมีความมุ่งหมายและหลักการเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับคนอื่นได้อย่างมีความสุขโดยมีแนวทางการจัดการศึกษาใน หมวดที่ 4 มาตรา 22 ถือว่าเป็นหัวใจของการปฏิรูปการศึกษาได้ระบุไว้ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 5-12) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2545 – 2559 ได้ระบุเจตนารมณ์ของการจัดการศึกษาแห่งชาติไว้ว่า 1) พัฒนาชีวิตให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข 2) พัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมที่มีความเข้มแข็งและมีคุณภาพใน 3 ด้าน คือ เป็นสังคมคุณภาพ สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ และสังคมสมานฉันท์ และเอื้ออาทรต่อกัน ชีวิตที่ดี เก่ง และมีความสุข เป็นวิสัยทัศน์ของการศึกษาไทย คนดี คือคนที่ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ มีจิตใจที่ดีงาม มีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งด้านจิตใจและพฤติกรรมที่แสดงออก เช่น มีวินัย ประหยัด มีความเอื้อเฟื้อเกื้อกูล มีเหตุผล รู้หน้าที่ ซื่อสัตย์ พากเพียร ขยัน ใฝ่รู้ใฝ่เรียนตลอดชีวิต รักประเทศ รักชาติ มีจิตใจเป็นประชาธิปไตย เคารพความคิดเห็นและสิทธิของผู้อื่น มีความเสียสละ รักษาสิ่งแวดล้อม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสันติสุข คนเก่ง คือ คนที่มีสมรรถภาพสูงในการดำเนินชีวิต โดยมีความสามารถด้านใดด้านหนึ่งหรือรอบด้าน หรือมีความสามารถพิเศษเฉพาะทาง เช่น ทักษะและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ความสามารถทางด้านคณิตศาสตร์ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถด้านภาษา ศิลปะ ดนตรี กีฬา มีภาวะผู้นำ รู้จักตนเอง ควบคุมตนเองได้ เป็นต้น เป็นคนทันสมัย ทันเหตุการณ์ ทันโลก ทันเทคโนโลยี สามารถใช้สติและปัญญาในการเผชิญและพิชิตปัญหา พัฒนาการตนเองได้เต็มตามศักยภาพ และทำประโยชน์ให้เกิดแก่ตน สังคม และประเทศชาติ คนมีความสุข คือ คนที่มีสุขภาพดีทั้งกายและจิต เป็นคนร่าเริงแจ่มใส ร่างกายแข็งแรง จิตใจเข้มแข็ง มีมนุษยสัมพันธ์ มีความรักต่อทุกสรรพสิ่ง มีอิสรภาพ ปลอดภัยจากการตกเป็นทาสของอบายมุข ได้ทำในสิ่งที่ตนสนใจตามความต้องการ สามารถเรียนรู้ความจริง บรรลุความดี ความงาม มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทยและสามารถดำรงชีวิตอย่างพอเพียงร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ (พนม พงษ์ไพบูลย์และคณะ. 2546 : 282)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการเรียนต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อ ว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 4) นอกจากนี้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550 – 2554 ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้มีคุณธรรม และมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคงพร้อมทั้งมีสมรรถนะ ทักษะ และความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่ยุคศตวรรษที่ 21 จึงเกิดการ

พัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มีการปรับเปลี่ยนให้เกิดความเหมาะสม และชัดเจนทั้งคุณภาพ ผู้เรียนตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ คือ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ อยู่อย่างพอเพียง ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 1-5) การที่จะทำให้สังคมเราอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุขนั้น คนในสังคมต้องยึดถือปฏิบัติตามกฎหมาย และกฎเกณฑ์ที่สังคมกำหนดขึ้นควบคู่กับความมีวินัย ซึ่งหากขาดวินัยแล้วสังคมอาจเกิดความสับสนวุ่นวายได้ นักเรียนจึงควรได้รับการปลูกฝังให้เกิดการเรียนรู้แนวทางในการปฏิบัติ ได้รับการอบรม รู้จักประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม พฤติกรรมของนักเรียนที่ไม่มีวินัยจะเป็นปัญหาต่อตัวเอง สังคม และยังส่งผลไปถึงการพัฒนาทางด้านต่างๆ ให้ขาดประสิทธิภาพ ดังนั้นพฤติกรรมด้านวินัยจึงมีความสำคัญต่อนักเรียน (ประไพ เดชวรรณ. 2550 : บทนำ)

วินัยเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเด็ก และโรงเรียนเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สองของเด็ก สมาชิกในสังคมมาจากครอบครัวที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งโรงเรียนจะต้องกำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในสังคมให้เด็กได้ฝึกฝน การที่เด็กจะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในภายหน้าเด็กจะเอาอย่างการแนะนำ และการนำทาง ผู้ที่จะให้ตัวอย่างที่ดีก็คือพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครู ในการเสริมสร้างวินัยให้เกิดขึ้นกับเด็กนั้นจะต้องปลูกฝังให้เกิดขึ้นแต่แรก โดยการชี้แจงและตกลงกันด้วยเหตุผลของครูในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้เด็กยอมรับข้อตกลง ในข้อตกลงนั้นๆ และเสริมเข้าไปตลอดเวลาที่สอนเนื้อหาวิชานั้นๆ และการแต่งกายเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งซึ่งบ่งบอกถึงความเป็นผู้มีอารยธรรม โดยเฉพาะในสถาบันที่มีระเบียบ ซึ่งระเบียบการแต่งกายได้ระบุไว้ชัดเจนให้ยึดปฏิบัติ ในฐานะที่นักเรียนเป็นผู้ที่อยู่ในวัยที่ต้องฝึกการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกายของนักเรียน และการรักษาความสะอาดของเสื้อผ้า เครื่องแต่งกายให้เรียบร้อยอยู่เสมอ เป็นการสร้างบุคลิกที่ดี การแต่งกายตามระเบียบข้อตกลงหรือข้อบังคับของนักเรียน นักเรียนที่ทำตามระเบียบข้อบังคับถือว่าเป็นนักเรียนที่มีวินัย (กนกวรรณ จันทร์กลม. 2550: 3) ดังนั้นการสร้างวินัยนั้นจำเป็นอย่างยิ่งกับเด็กทุกคนอย่าคอยจนเกิดปัญหาเพราะวินัยเป็นสิ่งที่จะต้องสร้างเสริมให้เกิดขึ้นตั้งแต่เมื่อเขายังเล็ก ยิ่งเล็กเท่าไรก็ยิ่งดีเพราะวินัยที่ดีเมื่อเกิดกับเด็กแล้วจะติดตัวเขาไปจนโตและจะกลายเป็นส่วนของมโนธรรมประจำใจเขาไปจนตลอดชีวิต (นวลศิริ เปาโรหิตย์. 2553 : 12)

โรงเรียนบ้านกุดจาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 เป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขนาดกลางซึ่งเปิดทำการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 11 ห้อง มีนักเรียนทั้งหมดจำนวน 221 คน มีข้าราชการครู จำนวน 13 คน พนักงานราชการ จำนวน 1 คน อัตราร้าง จำนวน 1 คน ครูธุรการ 1 คน นักการภารโรง จำนวน 1 คน โรงเรียนมีระบบโครงสร้างตามแนวทางการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา โดยแบ่งงานออกเป็น 4 กลุ่มงาน ประกอบด้วย กลุ่มงานวิชาการ กลุ่มงานบริหารงานทั่วไป กลุ่มงานบริหารงานบุคคล และกลุ่มงานแผนงานและงบประมาณ โรงเรียนมีเขตพื้นที่บริการให้การศึกษาจำนวน 3 หมู่บ้าน คือ บ้านกุดจาง บ้านนานิยม บ้านโนนสะอาด (โรงเรียนบ้านกุดจาง. 2554 : 1) จากการศึกษาสภาพแวดล้อมของโรงเรียน นักเรียน และสภาพครอบครัว พบว่า โรงเรียนบ้านกุดจางตั้งอยู่ในชุมชนที่ผู้ปกครองมีความรู้ค่อนข้างน้อยและยากจน จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ผู้ปกครองนักเรียนได้ให้ความสำคัญของการศึกษาอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ปัญหาที่สำคัญคือ ครอบครัวแตกแยก หย่าร้าง และส่วนมากต้องออกไปทำงานต่างถิ่น เป็นเหตุให้นักเรียนต้องอยู่ในความควบคุมดูแลของญาติๆ หรือ ปู่ ย่า ตา ยาย ซึ่งต้องแบกรับภาระกับหลานๆ หลายคน ทำให้ดูแลไม่ทั่วถึง ขาดการอบรมเลี้ยงดูไม่ถูกวิธี นักเรียนขาดความอบอุ่น เป็นเหตุให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปในทางที่ไม่ถูกต้อง พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เหล่านี้จากผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนบ้านกุดจาง พบว่าความมีวินัย อยู่ในเกณฑ์ ปรับปรุง (โรงเรียนบ้านกุดจาง. 2554 : 8) จากการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียนพบว่า ปัญหาที่พบส่วนมากในโรงเรียน นักเรียนแต่งกายไม่ถูกระเบียบวินัย ไม่แสดงความเคารพครู ไม่มีสัมมาคารวะ เห็นครูเดินผ่านนักเรียนไม่ทำความเคารพซึ่งเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไขโดยเร่งด่วน (ปัญญา พันธุ์เสนา. สัมภาษณ์, 2554) และจากการสัมภาษณ์ครูฝ่ายปกครองพบว่า ปัญหาวินัยด้านการแต่งกายและการทำความเคารพ เป็นปัญหาที่นักเรียนประพฤติผิดมากที่สุดและ โดยเฉพาะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นวัยรุ่นและจำเป็นเพื่อการพัฒนาวินัยนักเรียนด้านการแต่งกายและการทำความเคารพของนักเรียนให้พัฒนาในทางที่ดีขึ้น โดยประสานความร่วมมือกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ การพัฒนาวินัยของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (กมล แก้วนา. สัมภาษณ์, 2554)

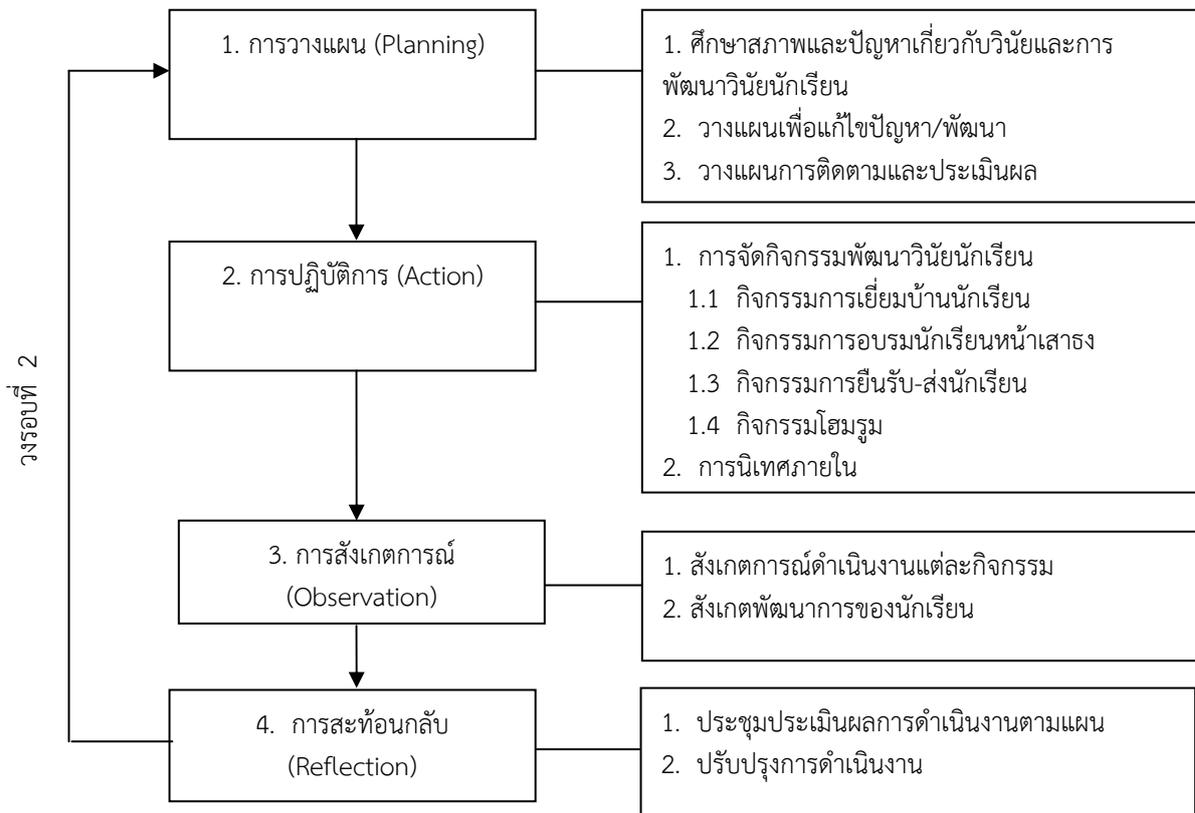
ด้วยความตระหนักถึงปัญหาและอุปสรรคที่ต้องดำเนินการแก้ไขโดยด่วน คือ ความไม่มีวินัยในตนเองของนักเรียน ซึ่งความมีวินัยเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในสังคม วินัยเป็นเสมือนกติกาที่ทำให้ทุกคนอยู่ร่วมกับในสังคมได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาในโรงเรียนเพื่อพัฒนาคนจะต้องทำควบคู่กันไปทุกด้านทั้งความรู้ความสามารถและคุณธรรม จริยธรรม การพัฒนาให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ จะช่วยให้การสนับสนุนให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีคุณภาพ จึงจำเป็นที่ทุกฝ่ายจะต้องส่งเสริมและพัฒนาความมีวินัยให้ติดเป็นนิสัยทั้งขณะที่อยู่ในโรงเรียนและอยู่ที่บ้าน ถ้าหากนักเรียนได้รับการฝึกฝนอบรมด้านวินัยเป็นอย่างดีแล้ว ปัญหาพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนก็จะลดลง ย่อมส่งผลให้ครอบครัว เพื่อน ครู ญาติพี่น้อง และผู้อื่นอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข และจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคม ชุมชน และประเทศให้เจริญก้าวหน้าเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูโรงเรียนบ้านกุดจางและรับผิดชอบงานกิจการนักเรียน ตระหนักถึงความจำเป็นและความสำคัญของการพัฒนาวินัยนักเรียนด้านการแต่งกายและการทำความเคารพของนักเรียนโรงเรียนบ้านกุดจาง เพื่อให้นักเรียนเกิดค่านิยมที่ดีด้านวินัยในตนเอง และเห็นความสำคัญของการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน เพื่อที่จะพัฒนาตนเองไปสู่ผู้มีความรู้คู่คุณธรรมและจริยธรรมพร้อมที่จะเป็นพลเมืองที่ดีต่อประเทศชาติต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านกุดจาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
2. เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านกุดจาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
3. เพื่อศึกษาผลของการพัฒนาวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านกุดจาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบวงจร PAOR ตามแนวคิดของเคมมิส และแม็กเท็กการ์ท (Kemmis and Mc Taggart. 1988 : 11-15, อ้างถึงในองอาจ นัยพัฒน์. 2551 : 301-303) ซึ่งเป็นกระบวนการในการดำเนินการวิจัยมี 4 ขั้นตอน คือ 1) การวางแผน (Planning) 2) การปฏิบัติการ (Action) 3) การสังเกตการณ์ (Observation) และ 4) การสะท้อนกลับ (Reflection) เพื่อพัฒนาวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านกุดจาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบวงจร PAOR ตามแนวคิดของเคมมิส และแม็กเท็กการ์ท (Kemmis and McTaggart, 1988 : 11-15, อ้างถึงใน อองอาจ นัยพัฒน์, 2551 : 301-303) ซึ่งเป็นกระบวนการในการดำเนินการวิจัยมี 4 ขั้นตอน คือ 1) การวางแผน (Planning) 2) การปฏิบัติการ (Action) 3) การสังเกตการณ์ (Observation) และ 4) การสะท้อนกลับ (Reflection) เพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านกุดจาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็น คณะครู นักเรียน ผู้ปกครองนักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบ้านกุดจาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ปีการศึกษา 2554 ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

1.1 กลุ่มผู้ร่วมวิจัย จำนวน 11 คน ประกอบด้วย

1.1.1 ผู้วิจัย จำนวน 1 คน

1.1.2 ครูหัวหน้างานปกครอง จำนวน 1 คน

1.1.3 ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 9 คน

1.2 กลุ่มเป้าหมายในการพัฒนา เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านกุดจาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 จำนวน 167 คน

1.3 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 39 คน ประกอบด้วย

1.3.1 ผู้อำนวยการโรงเรียน

1.3.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้องละ 2 คน จำนวน 18 คน โดยเป็นนักเรียนที่แต่งกายและทำความเคารพไม่ถูกระเบียบของโรงเรียนมากที่สุด ที่ประเมินโดยครูประจำชั้น

1.3.3 ตัวแทนผู้ปกครองนักเรียน เป็นผู้ปกครองชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้องละ 2 คน จำนวน 18 คน โดยเป็นผู้ปกครองนักเรียนในข้อ 1.3.2

1.3.4 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 2 คน คือ ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและกรรมการซึ่งเป็นตัวแทนของผู้นำชุมชน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. ประเภทของเครื่องมือ มี 3 ประเภท ประกอบด้วย
 - 1.1 แบบสังเกต จำนวน 1 ฉบับ
 - 1.2 แบบสัมภาษณ์ จำนวน 3 ฉบับ
 - 1.3 แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ
2. ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 2.1 แบบสังเกต จำนวน 1 ฉบับ ประกอบด้วย
 - แบบสังเกตพฤติกรรมการพัฒนาวินัยนักเรียน
 - 2.2 แบบสัมภาษณ์ จำนวน 3 ฉบับ ประกอบด้วย
 - 2.2.1 แบบสัมภาษณ์ (สำหรับผู้ปกครอง)
 - 2.2.2 แบบสัมภาษณ์ (สำหรับครู)
 - 2.2.3 แบบสัมภาษณ์ (สำหรับนักเรียน)
 - 2.3 แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ ประกอบด้วย
 - แบบสอบถามเพื่อประเมินการพัฒนาวินัยนักเรียน

วิธีรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียนในการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้เทคนิควิธีการ ได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการดำเนินการ คือ ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยศึกษาสภาพและปัญหา ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับวินัยนักเรียนด้านการแต่งกาย การทำความเคารพ โดยใช้แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างดำเนินการปฏิบัติการพัฒนาวินัยนักเรียนผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

2.1 แบบสังเกต ใช้สำหรับสังเกตพฤติกรรมนักเรียนในขณะดำเนินกิจกรรม ประกอบด้วย การแต่งกายเรียบร้อย การทำความเคารพอย่างมีสัมมาคารวะสุภาพเรียบร้อย

2.2 แบบสัมภาษณ์ ใช้สำหรับสัมภาษณ์ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ร่วมวิจัย และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นระยะๆ ในขณะกำลังดำเนินงาน หรือหลังเสร็จสิ้นในแต่ละกิจกรรม

2.3 แบบสอบถาม ใช้สำหรับสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มผู้ร่วมวิจัย และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นระยะๆ ในขณะกำลังดำเนินงาน หรือหลังเสร็จสิ้นในแต่ละกิจกรรม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลหลังการปฏิบัติการพัฒนาวินัยนักเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม และบันทึกรายงานผลการดำเนินงาน / กิจกรรม

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. นำข้อมูลที่รวบรวมได้จากการสังเกต การสัมภาษณ์ การสอบถาม และการบันทึก มาวิเคราะห์โดยยึดหลักสามเส้า (Triangulation) ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านข้อมูล (Data Triangulation) จากแหล่งข้อมูลของผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ กลุ่มผู้ร่วมวิจัย และกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ด้านผู้วิจัย (Investigator Triangulation) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ร่วมวิจัย หลายคน และด้านวิธีการ (Methodological Triangulation) โดยการใช้ข้อมูลจากเครื่องมือต่างๆ จากการดำเนินกิจกรรมแต่ละกิจกรรมในแผนปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน

2. ผู้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม และการบันทึก มาเชื่อมโยงเรียบเรียงในเชิงพรรณนาวิเคราะห์

3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินการดำเนินกิจกรรมในแต่ละกิจกรรมของแผนปฏิบัติการมาตรวจสอบความถูกต้อง และให้คะแนนตามเกณฑ์แล้วหาค่าเฉลี่ยโดยมีเกณฑ์การให้คะแนนและการแปลคะแนน (บุญชม ศรีสะอาด. 2546 : 103) ดังนี้

คะแนน	ความหมาย
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลผลคะแนน ซึ่งแบ่งเป็นช่วง ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 – 5.00	มากที่สุด
3.51 – 4.50	มาก
2.51 – 3.50	ปานกลาง
1.51 – 2.50	น้อย
1.00 – 1.50	น้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- ร้อยละ (Percentage)
- ค่าเฉลี่ย (Mean)
- ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- ร้อยละความก้าวหน้า

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. สภาพและปัญหาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนบ้านกุดจาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

1.1 สภาพวิสัยทัศน์นักเรียน พบว่า นักเรียนแต่งกายไม่ถูกระเบียบ ไม่มีวินัยในตนเอง ไม่แสดงความเคารพผู้ปกครอง ไม่มีสัมมาคารวะ ไม่อ่อนน้อมถ่อมตน ไม่ไหว้ผู้ใหญ่ มีพฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัยในระดับน้อย นักเรียนควรได้รับการพัฒนาพฤติกรรมในด้านการแต่งกายและด้านการทำความเคารพ

1.2 ปัญหาวิสัยทัศน์นักเรียน พบว่า นักเรียนแต่งกายไม่ถูกระเบียบ ไม่มีวินัยในตนเอง เกิดจากตัวผู้ปกครองเองไม่ค่อยมีเวลาสั่งสอน ครูขาดการเอาใจใส่ดูแลนักเรียน นักเรียนไม่มีความกระตือรือร้น เกียจคร้าน นักเรียนไม่แสดงความเคารพผู้ปกครอง ครูไม่มีสัมมาคารวะ ไม่อ่อนน้อมถ่อมตน ไม่ไหว้ผู้ใหญ่ เกิดจากความเขินอาย ไม่กล้าแสดงออกและขาดความตระหนักถึงความสำคัญของ

การไหว้ มีพฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัยในระดับน้อย นักเรียนควรได้รับการพัฒนาพฤติกรรมในด้านการแต่งกายและด้านการทำความเคารพ

สรุปว่า สภาพและปัญหาวินัยนักเรียน ประกอบด้วย 2 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านสภาพวินัยนักเรียน พบว่า นักเรียนแต่งกายไม่ถูกระเบียบวินัยของโรงเรียน ไม่แสดงความเคารพ ครู ผู้ปกครอง ผู้มาเยี่ยมโรงเรียน มีพฤติกรรมด้านการแต่งกายและด้านการทำความเคารพอยู่ในระดับน้อย 2) ด้านปัญหาวินัยนักเรียน พบว่า นักเรียนไม่มีวินัยในตนเอง ผู้ปกครองไม่มีเวลาอบรมสั่งสอน ครูขาดการเอาใจใส่ดูแลนักเรียน นักเรียนซนอายนและไม่กล้าแสดงออก มีพฤติกรรมด้านการแต่งกายและด้านการทำความเคารพอยู่ในระดับน้อย

2. แนวทางในการพัฒนาวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านกุดจาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบวงจร PAOR ตามแนวคิดของเคมมิส และแม็กเท็กการ์ท (Kemmis and McTaggart, 1988 : 11-15, อ้างถึงใน งามอาจ นัยพัฒน์. 2551 : 301-303) ซึ่งเป็นกระบวนการในการดำเนินการวิจัยมี 4 ขั้นตอน คือ 1) การวางแผน (Planning) 2) การปฏิบัติการ (Action) 3) การสังเกตการณ์ (Observation) และ 4) การสะท้อนกลับ (Reflection) โดยมีกิจกรรมในการพัฒนาวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านกุดจาง ได้แก่ 1.การจัดกิจกรรมพัฒนาวินัยนักเรียน 1.1) กิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียน เป็นกิจกรรมที่ครูประจำชั้นออกเยี่ยมบ้านนักเรียนเพื่อพบปะพูดคุยกับผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนและหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน 1.2) กิจกรรมการอบรมนักเรียนหน้าเสาธง เป็นกิจกรรมที่ครูเวรประจำวันอบรมนักเรียนหน้าเสาธง เวลาเช้าก่อนเข้าเรียนและเวลาบ่ายก่อนกลับบ้าน 1.3) กิจกรรมการยื่นรับ-ส่งนักเรียน เป็นกิจกรรมที่ครูเวรประจำวันยื่นรับ-ส่งนักเรียนหน้าประตูโรงเรียนเวลาเช้าก่อนเข้าแถวและเวลาบ่ายก่อนเลิกเรียน 1.4) กิจกรรมโฮมรูมเป็นกิจกรรมที่ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นพบปะนักเรียนในเวลาเช้าก่อนเข้าแถวเคารพธงชาติเวลาเที่ยงก่อนเข้าห้องเรียน และเวลาบ่ายก่อนกลับบ้าน 2.การนิเทศภายใน เป็นการช่วยเหลือ ชี้แนะ กำกับติดตาม ดูแลเกี่ยวกับการพัฒนาวินัยนักเรียน โดยมีการประเมินผลความพึงพอใจต่อโครงการ/งาน/กิจกรรม เพื่อช่วยให้กลุ่มผู้วิจัยและกลุ่มผู้ร่วมวิจัยทราบว่าการดำเนินกิจกรรมบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ต้องการมากน้อยเพียงใด ดำเนินการประสบผลสำเร็จ และมีประสิทธิภาพหรือไม่

3. ผลของการพัฒนาวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านกุดจาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

3.1 การแต่งกาย พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมด้านการแต่งกายดีขึ้นมาก การแต่งกายของนักเรียนถูกต้องตามที่โรงเรียนกำหนด นักเรียนคาดเข็มขัดถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน ใส่เสื้อที่ปกชื่อ-สกุล มีอักษรย่อของโรงเรียน มีวินัยในตนเอง ไม่ใส่ชุดของโรงเรียนอื่นมาโรงเรียน รู้จักรักษาความสะอาดของเครื่องแต่งกาย จากการตอบแบบสอบถามของ ครูที่ปรึกษาและนักเรียน เฉลี่ยการแต่งกายของนักเรียนอยู่ในระดับมาก

3.2 การทำความเคารพ พบว่า นักเรียนเห็นความสำคัญของการทำความเคารพและนักเรียนมีพฤติกรรมด้านการทำความเคารพดีขึ้นมาก นักเรียนทำความเคารพครูเมื่ออยู่ในห้องเรียนทุกครั้ง นอกห้องเรียน ถ้าเข้าพบครูเมื่อมีปัญหา ไหว้ครูเมื่อนอกโรงเรียน ไหว้ผู้ปกครองก่อนไปโรงเรียนและกลับจากโรงเรียน ไหว้แขกที่เข้ามาเยี่ยมโรงเรียน จากการตอบแบบสอบถามของ ครูที่ปรึกษานักเรียน เฉลี่ยการทำความเคารพของนักเรียนอยู่ในระดับมาก

สรุปว่า ผลของการพัฒนาวินัยนักเรียน ประกอบด้วย 2 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการแต่งกาย พบว่า นักเรียนแต่งกายถูกต้องตามระเบียบวินัยของโรงเรียน และมีพฤติกรรมด้านการแต่งกายอยู่ในระดับมาก 2) ด้านการทำความเคารพ พบว่า นักเรียนทำความเคารพครู ผู้ปกครอง ผู้มาเยี่ยมโรงเรียน ถูกต้องตามระเบียบวินัยของโรงเรียน และมีพฤติกรรมด้านการทำความเคารพอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 โครงการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน เป็นโครงการที่สมควรดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และดำเนินการอย่างจริงจัง เพราะเป็นโครงการที่สำคัญสำหรับนักเรียน เพราะวิสัยทัศน์เป็นเรื่องที่ควรปลูกฝัง การที่ได้รู้จักวิสัย เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ก็จะเป็นเยาวชนที่ดีของประเทศชาติ

1.2 โรงเรียนควรจัดสภาพแวดล้อมภายในบริเวณโรงเรียนให้เหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมทุกรูปแบบที่มุ่งพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียน และตัวครูเองก็ควรเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับนักเรียนด้วย

1.3 ในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาพฤติกรรมนักเรียนด้านการแต่งกายและด้านการทำความเคารพของนักเรียนควรจัดให้เป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อสะท้อนว่านักเรียนเกิดการเรียนรู้และมีพัฒนาการ มีการปฏิบัติจริง และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันโดยใช้การเสริมแรงสร้างแรงจูงใจ ให้รางวัล และประกาศยกย่องเพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจ

1.4 ครูควรฝึกการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

1.5 ควรมีการพัฒนาวิสัย ของนักเรียนทุกระดับชั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรปลูกฝังและพัฒนาตั้งแต่ชั้นเด็กเล็ก

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

2.1 ควรมีการศึกษาผลการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ ทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน

2.2 ควรพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย และควรเพิ่มการจัดกิจกรรมพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านอื่น ๆ

2.3 ควรมีวิจัยปฏิบัติการเพื่อพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

- กนกวรรณ จันทร์กลม. การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวิสัยทัศน์นักเรียนด้านการแต่งกายโรงเรียนหนองน้ำขุ่น อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2550.
- กมล แก้วนา. ครูหัวหน้างานปกครอง. สัมภาษณ์, 26 พฤษภาคม 2554.
- กระทรวงมหาดไทย. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. กรุงเทพฯ : สกายบุ๊กส์, 2554.
- กระทรวงศึกษาธิการ. เอกสารประกอบการศึกษด้วยตัวเอง. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว, 2546.
- เอกสารประกอบการศึกษด้วยตัวเอง. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว, 2551.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. สอนลูกให้มีวินัย. พิมพ์ครั้งที่ 11 กรุงเทพฯ : ปิรมิเดีย, 2553.
- บ้านกุดจาง, โรงเรียน. ข้อมูลสารสนเทศโรงเรียนบ้านกุดจาง. สกลนคร : อัดสำเนา, 2554.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2546.
- ปัญญา พันธุ์เสนา ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดจาง. สัมภาษณ์, 26 พฤษภาคม 2554.
- ประไพ เดชวรรณ. พฤติกรรมด้านวินัย. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2550.
- พนม พงษ์ไพบูลย์ และคณะ. รวมกฎหมายการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2546.
- องอาจ นัยพัฒน์. การออกแบบการวิจัย. กรุงเทพฯ : แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2551.